

NEJDET SANÇAR • “Orkun’dan Sesler”

Bozkurt Yayınları Nu: 22

Kaynak Kişi
Nejdet Sançar

Editör
Kadir Sönmez

Hazırlayan
Eren Koçdemir

1. Baskı
Mart 2026

ISBN: 978-625-93417-3-6

Bozkurt Yayınları

Çatalmeşe Mah. 208. Sokak Nu: 54-54 D: 11

Çekmeköy – İstanbul

Tel: 0 850 346 5878

E-Posta: bilgi@bozkurtyayinlari.com

www.bozkurtyayinlari.com

Yayınevi Sertifika Nu: 79999

Basımevi Sertifika Nu: 46519 (Meteksan Matbaacılık)

Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ekler ve fotoğraflar, yayınevinin yazılı izni olmaksızın mekanik ya da elektronik veya başka herhangi bir yöntemle, hiçbir şekil ve biçimde iktibas edilemez; yeniden satış amacıyla fotokopi de dâhil olmak üzere hiçbir sistemle çoğaltılamaz. Dergi, gazete veya radyo-TV’lerce yapılacak alıntılar, kaynak gösterilmesi şartıyla bu hükmün dışındadır.

ORKUN'DAN SESLER

Nejdet Sançar

Hazırlayan: Eren Koçdemir

Eren KOÇDEMİR: 2003 yılında Zonguldak Ereğli'de doğdu. 2021 yılında Endüstri Meslek Lisesi Metalurji bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Karabük Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde başladığı lisans öğrenimini 2025 yılında tamamladı. Lisansüstü eğitimine Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü Yeni Türk Edebiyatı ana bilim dalında devam etmektedir.

Yayına hazırladığı kitaplar: *Zonguldak Şiirleri Antolojisi* (2023), *Oluşum Dergisi Söyleşi, Soruşturma ve Notlar* (2024), Raif Necdet, *Küçük Mektup Numuneleri* (2024), Burhan Cahit Morkaya, *Eski Ocak* (2025), Kemal Ragıp Enson, *Adak* (2025), İbrahim Alâeddin Gövsa, *Nazif'ten Hâmid'e Ahiretten Mektuplar* (2026)

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	21
Giriş	23
Orkun'dan Sesler	31
SIFIRZADELER	33
ACABA?	34
BÜYÜK ADAM	34
ÇANKAYADA'KI LABORATUVAR.....	35
SIFIR VE “NAÇİZ SIFIR”	35
KAYIP ARANIYOR	36
CUMHURİYET BAYRAMIMIZ.....	37
İŞİN HAKKINI ARARSAK	38
YENİ VATANDAŞLARIMIZ.....	38
TANRI TÜRKÜ KORUSUN	40
MUKAYESE.....	41
DAVETİYE	41
YALMAN'IN YENİ VAZİFESİ.....	42
ŞEREF MESELESİ.....	42
SOSYALİST	43
ACABA.....	43

ALÂKALİ MAKAMLAR OKUYUP GEÇSİN	44
BİR GAZETE HABERİ	45
GELİNİM SEN ANLA!.....	45
SHAW EFENDİ.....	46
ASRÎ DİLENCİLİK	47
İKİ KISSA, BİR HİSSE!	47
YA ÖTEKİLER!..	48
WALLACE	49
BAYRAMLAR	50
SARHOŞLAR	50
BENZERSİZLİK!.....	51
KUŞ BEYİNLİLERİMİZE İTHAF!	51
TANRI TAKSİRATINI BAĞIŞLASIN	52
GOSPODİN DOSTLARIMIZ (!).....	52
NAZİM HİKMET	52
HERR ELCHLEPP	53
ANITLAR	55
NALİNOI KESERLERİ	55
MERHUM HİNDİ EFENDİ	56
İBRET VESİKALARI!.....	56
BAKALIM DEVRAN	57
YAZIK.....	57

FALİH RIFKİ.....	57
YİNE O.....	58
YİNE O.....	59
BİR BAŞKASI	59
ATOM BOMBASI	60
GÜLERİZ AĞLANACAK HALİMİZE	60
DAVALAR.....	61
RESMÎ VESİKALARLA.....	62
YİNE RADYO TEMSİLİ	63
DARISI	63
YÜCEL'İN İLMİ (!).....	63
YÜCEL'İN DÖNÜŞÜ	64
HEM DE DOĞRUSU	65
FİL	65
SUNİ KALP	66
ONUN KULAKLARI ÇINLAMAZ!..	66
ARŞAK PALABİYİKYAN PALAVRACILAR ŞAHI!.....	67
İŞ DELMEYE KALIRSA.....	67
KUYRUK.....	68
BOLŞEVİKLER VE BİZİMKİLER.....	68
BUYURUN CENAZE NAMAZINA!..	69
CEVAT FEHMİ'NİN OYUNU	70

VARAN BİR.....	71
İNÖNÜ PULLARI	72
PİSKOPOS.....	73
BİR ADI DA VAN MI?.....	73
BEYAN-I TAZİYE.....	74
!!!!!!.....	75
AK MI KARA MI?	75
BAĞDAT YOLLARINDA VEYSEL KARANİLER.....	75
KREMLİN'İN KOYUNU	76
BU DA BAŞKASI!.....	77
BİR TEKLİF.....	78
TEDAİ	78
BİLENE AŞK OLSUN.....	79
HAYRET	79
YÜRÜMEZ.....	80
AMAN!	80
BİZCE.....	80
ALDANAN KİM	81
TANRIYA ŞÜKÜR	82
ŞU KAŞIĞI VER DE	82
SAYIN BAKANLAR.....	82
HANGİSİ İKTİDAR	83

PİSİ PİSİ OTU	83
NİÇİN Mİ?	84
GEL GÖR TURİZMİ	85
APTAL	85
FİL	86
ANTİDEMOKRAT	86
FARELER.....	87
MUKADDES ÖKÜZ	88
KOMÜNİSTLİĞİ KORUMA KANUNU	88
MERSİNE VE TERSİNE.....	89
DÜZELTME.....	89
MASONLUK.....	90
CIVITMAYALIM	90
TESELLİ	92
HİLE-İ ŞER'İYE.....	92
TEMİZE HAVALE	93
MİDE BABINDA	93
SEB(?)LAYE	93
“YALAN” MI?.....	95
DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN	95
MADALYONUN TERSİ	96
MASONLUK VE CUMHURİYET GAZETESİ.....	96

MİLLÎ ŞEF VE TÜRKÇÜLÜK.....	97
ALLAH TAHSİRATINI AFFETSİN	99
ESKİ MARİFETLER.....	100
CUMHURİYET’İ HALİL ÖZYÖRÜK	100
FATİH YOLU	101
ATSIZ’I TEKZİP.....	102
TAMAMLAMA.....	103
DAĞ TAŞ İNÖNÜ	103
BİR TEKLİF.....	103
ENAYİLİK.....	104
KIRŞEHİR HADİSESİ	106
ÇOCUKLAR!.....	107
İKTİSADÎ BAKIMDAN	107
KULAĞIN ÇINLASIN HASAN SAKA	108
YARALI KUŞ	109
KARALI KUŞ.....	110
HAMAM BÖCEĞİ.....	110
CIRCIR BÖCEĞİ.....	111
YERLİ MALLARI PAZARI.....	111
TİLKİLER VE İNSANLAR	112
YASAKMIŞ	112
EDER Mİ EDER?	112

AMBAR MALLARI.....	113
İNKILABI KORUMA.....	114
İRKÎ TAASSUP.....	115
HAYRET.....	115
İNANMA, KANMA, ALDANMA.....	116
İMRENMEK Mİ İĞRENMEK Mİ	116
İŞİN VARACAĞI.....	117
ÇANAKKALE HADİSESİ	118
KURTULUŞ	119
ULUS’UN “ESPİRİ” Sİ	120
TEMİZLİK	121
BU DA TEKZİPNAMESİ.....	122
ACABA.....	123
MAAZALLAH!	123
BİR EMİR!	124
EŞŞEK İHRACI	124
AGÂH SIRRI LEVENT HAKKINDA.....	125
NE İSTİYORLARMIŞ?	126
KIT’A.....	128
KRİSTOF KOLOMBUN YUMURTASI	131
İNSANİYETÇİLİK	131
RUSSEVERLİK!.....	132

EDEN BULUR.....	133
TUŞ.....	133
ONUNKİ DE HEYKEL	133
ACININ ACISI.....	134
TÜRK MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ	135
ŞECAAT ARZ EDENLER!	140
BAŞKA ÇARE YOK.....	140
KOMÜNİST SANAT	141
MUGALATA VE SAFSATA	141
İMAMZADE BABINDA	144
ANNA PAURER'İN BABASI.....	145
ÇİFTİN İKİ YÜZÜ.....	145
DR. İZEDDİN ŞADAN GİBİ... ..	145
ŞAİRANE ADALET.....	146
NOT	147
YORGANIN BAŞINA	148
NE KAYBIMIZ OLUR?.....	148
ESKİ HİKÂYE.....	149
KARİKATÜRSÜZ KARİKATÜR	150
LEBLEBİCİLİK	151
BÜYÜK MÜSABAKALARIMIZ.....	151
MİNAREYİ ÇALAN	152

MİYAR!.....	154
ZABIT.....	155
BİR MUKAYESE	156
SOYDAŞLARIMIZIN SESİ.....	157
SEBEBİ	159
HORE BELİSHA.....	159
DAİMA DAHİYANE.....	160
SAVARONA.....	161
* * *	162
AKSİ GÜN.....	163
1 MAYIS – 3 MAYIS – 5 MAYIS – 14 MAYIS – 19 MAYIS.....	163
ORKUN VE H. ŞEVKET İNCE	164
İLAHİ ABİDİN DAVER BEY!.....	165
BİZ İÇERDEN SİZ DIŞARDAN	165
ÖLÜYE AĞIT	166
HERKESİN YERİ BAŞKA.....	167
DEVİR-İ SABIK.....	167
IRK	168
ARTUNKAL	168
KARA LİSTE	171
İRAN'IN BAŞINA GELENLER	171
AMAN!..	173

HEM MERSİNE HEM TERSİNE GİDİŞ.....	173
ECELİ GELEN KÖPEK... ..	174
KÖPEK VE DALKAVUKLUK	175
ATLAR BİLE.....	176
ÇİNGENELER.....	176
ORMAN DAVASI.....	177
BÜYÜK ADAM	178
ÂMİN.....	179
GEL KÖREBE OYNAYALIM.....	180
İHTİMALDİR PADİŞAHIM.....	182
ATLANTİK PAKTI VE TÜRKİYE!	182
ABDÜLHAK HAMİT VE İNGİLİZLER	183
VARLIK VERGİSİ FACİASI	184
FRANSIZ ASKERİ VE ŞARAP	185
KAHRAMANLARIMIZ	185
EN AĞIR HAKARET	186
KEŞKİ!	187
GÜNEŞ DİL TEORİSİNİ YÂD!.....	187
HANGİ DÜNYA?.....	188
YİNE BİR TEKZİP:	189
HODRİ MEYDAN.....	189
BELLİ OLMAZ.....	190

BİRADERLER	190
SAMET = ABDÜSSAMET	190
DEĞMİŞ DEĞMEMİŞ	191
YA BAŞ CANAVAR?	192
İŞİN VARACAĞI	192
MAHUT KAİDE	193
YA HEYKELİ	195
ŞİMARIKLIK.....	195
(...) KONGRESİNDE GÖRÜLENLERDEN	196
İKİ CİNS KABAK.....	196
TÜRK'Ü İNKÂR!	196
BU MİLLET NELER GÖRDÜ?.....	197
YİNE HEYKEL: BIKTIK ARTIK	198
MUSTAFA KEMAL VE KEMALİST	199
NANKÖRLÜK!	200
GİDENİN ARKASINDAN	200
HEM BİZ HEM KEMALİSTLER OKUYALIM	201
SİHİRLİ PARA.....	202
HASAN ALİ'YE DÜŞEN VAZİFE.....	202
İNÖNÜ VE OTOMOBİL.....	203
YA KEMALİSTLER?.....	203
KÜLAHLAR TERS.....	204

FAZLA SÖZE NE HACET	204
İMRENMEK	204
MOSTRASİ ÖNÜMÜZDE	205
PERDENİN ARKASINA DA BAKALIM	207
BU GİDİŞLİK.....	207
BİR ÖĞRENSELER	208
ALLAH AKILLAR VERSİN	208
TOY DELİKANLI	209
PARİS JE T'AIME.....	209
ZEHİRLİ ÇİÇEK.....	210
ANKARA NÜMAYİŞİ	211
YAŞASIN PİLAV!.....	212
MÜNAZARA.....	213
CHP'NİN 1954 NAMZETLERİ	213
KİŞİ HERKESİ KENDİ GİBİ SANIR	214
ÇİRKİNLİK MÜSABAKASI.....	214
ZAVALLI TÜRKÇE!	215
YA KLÜPLER?	216
KAN DOLAYISIYLA?!.....	216
İRTİCA İLERLİYOR	217
UYUZ VE KARA UYUZ!	217
YA AKILLI GEÇİNERLER?.....	218

BAYRAM VE DELİ.....	218
DEVİR-İ SABIK VATANSEVERLERİ	219
BİR BİLMECE.....	220
BİR MİTINGTEN BİR SAHNE	220
BU DA BAŞKASI.....	221
İRTİCA YÜRÜYOR.....	221
TÜRKİYEDEKİ DÜZ TABAN	222
NAMUSSUZLAR ANSİKLOPEDİSİ	223
YAHUDİ VE ŞEYTAN	223
KEŞİF!.....	224
KREMLİN'DEKİ DÜĞÜN.....	225
MUAMMA?!	225
BAYRAK VE FORS.....	226
HAKİKAT	227
DÜN VE BUGÜN.....	228
İNCE BİR MESELE	228
HALKEVLERİ VE GÜNALTAY.....	229
AMERİKALI MÜRTECİLER.....	229
FATAY – ATAY	230
HİKMETOF HAKKINDA.....	231
KABAHAT KİMDE?.....	233
DİKTATÖR MÜ DEĞİL Mİ?	233

KORE KOMUTANLIĞI	233
GÖZLERİ AYDIN!.....	234
HEPSİ DE Mİ?	234
SÖZÜN KISASI.....	235
FARK	235
MAYOLU CELAL BAYAR.....	236
MALATYA SEFASI	236
BEKLEYELİM DÖVİZ GELSİN!.....	237
BEŞ KURUŞLUK SAMAN!.....	238
TEVFİK İLERİ HAPİSTE	238
ACABA?	239
TİCANİLERİN İSTİKLALİ.....	240
KUMAR HAKKINDA.....	241
DÜŞÜNELİM BAKALIM	241
BİRAZ DA IRKÇILIK (!).....	242
BİLMECE.....	243
İNGİLİZ İRTİCAI	243
HAYAL VE HAKİKAT	243
TEZAT.....	245
ÖRNEK!	245
NİÇİN?	246
HÜKMÎ ŞAHSİYET	246

ALAY VE KALAY.....	246
TEMİZLİK MESELESİ	247
KİM DEMİŞ?.....	249
AMERİKANIN ASKERLİĞİ	249
RUSYADAKİ YAHUDİLER.....	250
BALON.....	250
İNKILAP!.....	250
MİLLÎ BİRLİK.....	251
AMAN MENDERESİM!	251
ALTI OKUN ZAFERİ	253
ANKARA GÜZELİ VE ROMAN	253
KILIÇ ALİ VE İNÖNÜ	254
DEVE KİNİ - DEVE TÜYÜ.....	254
İNÖNÜ'NÜN İLTİFATI.....	255
TABUTLUK	255
NAZİM HİKMET VE ÇİNGENELER.....	256
YUMUŞAK POLİS	256
MERAK BU YA... ..	256
MADALYANIN TERSİ	257
ŞAKADIR	257
ÖRNEK!	258
İTİRAF.....	259

BASKIN	259
TÜRKÇÜ KONUŞMALARINDAN	260
TAKLİT DURURKEN	260
NİYE AKLETMEZLER?.....	260
ŞİMDİDEN... ..	261
KANUN TEKLİFİ	262
KRİMİNAL TAKTİK BÜROSU.....	263
YİNE BAŞIMIZA GELENLER.....	263
SIĞINAN İSTANBUL.....	264
DİYARBAKIRDA HRİSTİYAN VATANSAŞLARIMIZA PARA KAZANDIRAN AMERİKALI	265
MÜJDE!.....	266
KESKİN ZEKÂ.....	266
TÜRK'E TALKIN, ALMAN'A SALKIM	267
MEZARCIYA HABER SALIN.....	268
EVVEL ZAMANDA.....	269
TÜRKÇÜ KONUŞMALARINDAN	270
Dizin	271

Sunuş

Büyük devlet adamları ve fikir adamları halkın kalbinde her zaman sevgiyle yaşadıklarından ölümsüzlüğe eriştikleri herkesin malumudur. Onlar için resmi anma törenlerine veya hatıralarını canlı tutma çabalarına bile gerek yoktur. Çünkü, milletin içinden çıkan ve millet tarafından bağışlarına basılan bu insanların unutulması imkansızdır. Türk milleti daima tarihini ve milli değerlerini sahiplenmiş ve kendine hizmet eden kişileri her zaman baş tacı çalışıldığını ve onların çeşitli şekillerde parlatılarak toplumun önüne konduğunu da maalesef görüyoruz.

Mustafa Kemal Atatürk, Nihal Atsız, Ebulfez Elçibey, Alparslan Türkeş ve Rauf Denktaş son yüzyılda Tanrı'nın Türk milletine rehber olmaları için gönderdiği abide şahsiyetlerdir. İşte bütün ömrünü Türk'lere eski ihtişamlı günlerini hatırlatıp yeniden ayağa kalkması ve dünyaya düzen vermesi ile Türk Birliği Ülküsünün gerçekleştirilmesi için harcayan büyük Türk Milliyetçisi Hüseyin Nihal Atsız, damarlarındaki kanın her zerresinde Türk olmanın gururunu yaşamış bir kişi, kısacası Türk'ün ve Türklüğün ete- kemiğe bürünmüş şekli idi.

Hiçbir Türkçü zengin olmamıştır. Onlar “Ömrümüzde bir defa yaşarız, onu da kurt gibi...” diyen ve rızıklarını sadece Tanrı'dan isteyen tunçtan heykellerdir. “Saraylarda süremem, dağlarda sürdüğümü. Bin cihana değişmem şu öksüz Türklüğümü” diyen Atsız Bey ve kardeşi Nejdet Sançar Bey'de ömründe bir gün rahat ve huzur görmeden; “Hayatta bir defa şerefsiz olmuş insan, bütün ömrünce şerefsizdir.” Veciz sözünü Türk tarihine kazıyıp, öldüler-gittiler ama arkalarında Türkiye

ve Türk Dünyasının bekçileri olan Türk gençliğini bıraktılar.

Türkçülük bayrağını Atatürk'ten devralan bu iki kardeş ve çevrelerindeki Türkçüler gizli mahfillerin nasıl memleketi bir karmaşaya düşürmeye çalıştıklarını görünce kaleme sarılmışlar; birçok yokluğa, karalama ve hayatını birilerinin zorlaştırmasına rağmen, insanların ne için yaşamaları gerektiğini, doğru yolun ne olduğunu göstermek için çaba harcamaktan da geri durmamışlardır.

Ağabeyi Atsız'ın ulaştığı üne pek kavuşmamışsa da Nejdet Sançar Bey bilhassa kardeşinin çıkardığı dergilerde bazen müstear, bazen kendi adıyla, bazen de imzasız yazdığı küçük notlarla Türklüğü ve Türkiye'yi bekleyen tehlikeleri işaret etmiştir. İşte Eren Koçdemir'in hazırlayıp okuyucunun hizmetini sunduğu bu yazılar Nejdet Sançar'ın bilhassa 1950'li yıllarda Orkun Dergisi'nde neşrettiği yazıların bir kısmını ihtiva etmektedir.

Esasında bu küçük çalışma geçmişten geleceğe de ışık tutmakta, Nejdet Sançar'ın ne kadar ileri görüşlü ve mesele Türklük ile Türkiye olunca gerektiğinde herkese karşı en sert eleştirileri getirdiğini, gözünü ve kalemini budaktan esirgemediğini ortaya koyması açısından da son derece önemli ve ilgi çekicidir.

Saadettin Yağmur GÖMEÇ

Giriş

Hüseyin Nihal Atsız, Nejdîet Sançar ve dönemin diğêr şahsiyetlerinin Türkçü mücadele içindeki hareketliliğinde süreli yayınlar büyük önem taşır. Bu yayın hareketliliğine kısaca değinecek olursak ilki 15 Mayıs 1931’de yayın hayatına başlayan *Atsız Mecmua*’dır. Kısa süreli bir dergi olan *Atsız Mecmua*, 17 sayı boyunca çıkartılmış, 25 Eylül 1932 yılında ise sona ermiştir. 1933 yılında Malatya’da Türkçe öğretmeni olarak göreve başlayan Atsız Bey, burada da faaliyetlerine devam etmiş ve 5 Kasım 1933’te *Orhun*’u çıkarmaya başlamıştır. Duruşu, tavrı ve içindeki yazılarla otoriteye zıt bir çizgide bulunan *Orhun*, 16 Temmuz 1934 tarihli 9. sayısıylâ kapatılmıştır. Uzun bir bekleyişin ardından 1943 yılında *Orhun*, aynı adla tekrar yayın hayatına başlar. Ancak 16. sayıda tekrar kapatılır.

Orkun dergisinin ise başlangıcı yine uzun bir bekleyişin sonucunda, 1950 yılında olmuştur. Tek parti iktidarının ardından, Demokrat Parti’nin hükûmet olduğı bir dönemde, *Orkun* dergisi yayın hayatına başlar. *Orkun*, ilk devresi olan 1950-1952 yılları arasında 68 sayı çıkarak Türkçü mücadelede önemli bir rol oynar. İkinci devreye ise 1962 yılında tekrar aynı adla başlar ve 29 sayı boyunca yayımlanır. Ancak kısa bir süre sonra ise 1964’te kapanır. Nihal Atsız ve Nejdîet Sançar’ın süreli yayınlar serüveninin altıncı ve son dönemi olan *Ötüken* ise 1964-1975 yılları arasında 143 sayı yayımlanarak uzun soluklu bir döneme yayılır.

Türkçüler adına özellikle 1940’lı yıllardan itibaren “ikinci adam” diktatoryasında geçen baskıcı tutumun azaldığı bir dönemde, 1950 yılında, yayın hayatına başlayan *Orkun*; 6 Ekim 1950 - 18 Ocak 1952

yılları arasında 68 sayı boyunca yayımlanmıştır. İsmet Tümtürk sahipliğinde, Nihal Atsız'ın başyazarlığında çıkmaya başlayan dergide Nejdet Sançar, Refet Köroğlu, Fethi Gemuhluoğlu, Zeki Sofuoğlu, Hikmet Dizdaroğlu, Hikmet Tanyu ve Necati Sepetçioğlu gibi isimler sıklıkla görülür.

Haftalık Türkçü bir mecmua olan *Orkun*, “Bütün Türkler Bir Ordu” şiarıyla yola çıkmıştır. *Orkun*, ilk sayısından itibaren Türkiye, Avrupa ve dünyanın güncel meselelerini takip etmiştir. İçerikte siyasi ve fikri alanlarda yoğun bir hareketlilik görölse de şiir, hikâye, tiyatro ve dil yazılarıyla da birçok alana temas edilmiştir.

Orkun, Türkçülük düşüncesinin Türkiye'nin öncelikli olarak ele alması gereken mesele olduğunu vurgulamaya çalışmış ve bu amaç doğrultusunda Türkiye'nin temel sorunlarına değinerek okurlarına hitap etmiştir.

Orkun, 6 Ekim 1950 tarihli ilk sayısındaki “Ülküdaşlarla Baş Başa” bölümünde “Hiçbir şahsın malı olmadığı, bütün kârının Türkçülüğe ait olacağı” mesajını verir. Kendisine, “Türk-İslam ruhunun bütün mukaddesatını içine alan geniş bir manada milliyetçilik üzerine neşriyatta bulunma”¹ hedefini edinir.

Orkun'un ilk sayısında Atsız Bey, “Türkçülük” adlı yazısında Türkçülük için bir tanım ve yol haritası çizer. Zeki Sofuoğlu ise “Genç Türkçünün Amentüsü” başlıklı yazısında gençlere eğilir. Güdülecek hedefler ve takip edilecek çizgiler ilk sayılardan itibaren aktarılır.

Orkun, başlangıcından itibaren Türkçülük üzerine temellenen bir

¹ *Orkun*, “Ülküdaşlarla Baş Başa”, 8 Aralık 1950, S:1, s.16

görüş ve duyuşla meselelerini ele alır, bununla birlikte de gündeme getirir. Dergide her daim bilinçlendirici ve sorgulayıcı yayınlar bulunur. Bunlardan biri de 1944 olayları tefrikasıdır. Bu tefrikayla Irkçılık/Turancılık Davası sürecinin aydınlatılması amaçlanır.

Türkçülük düşüncesini hem fikirsel hem de eylemsel bir şekilde harekete geçmesini sağlayan oluşumlardan biri olan *Orkun* mecmuasında; döneminde gündeme gelmiş siyasi, iktisadi ve kültürel meseleler Nejdet Sançar²'in kaleminden “Orkun’dan Sesler” adlı bölümle okura aktarılmıştır.

Çalışmamıza konu olan *Orkun’dan Sesler* bölümü derginin 49, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 61, 63, 64, 65, 66 ve 68. sayıları hariç tüm sayılarda yayımlanmıştır. İlk beş sayıda Nejdet Sançar’ın “OKÇUĞLU” müstearıyla yayımlanan bölüm sonraki tüm sayılarda imzasız bir şekilde kaleme alınmıştır.

Orkun’dan Sesler bölümünde İsmet İnönü, Ahmet Emin Yalman, CHP, Falih Rıfkı Atay, Nazım Hikmet, Hasan Ali Yücel, Halil Özyörük ve Stalin adları sıklıkla karşımıza çıkmaktadır.

Orkun’dan Sesler’de eleştirel metinler ön plana çıkmaktadır. Bunlardan biri de İsmet İnönü’yü konu alan “Milli Şef ve Türkçülük”³ başlıklı yazıdır:

“Şefçilerin milli şefi İnönü’nün Türkçülük düşmanı olduğu hakkındaki sözlerimizi bazı kimseler doğru bulmuyorlar. Kafaları yirmi yedi yılın palavralarıyla dolu insanlar olan bu muterizlerimiz, bizim Halk Partisi’nin

² Nejdet Sançar, (D. 1 Mayıs 1910 – Ö. 22 Şubat 1975)

³ *Orkun*, 24 Şubat 1951, S: 21, s: 9-10

milli şefine 1944 hadisesinden dolayı kızgın olduğumuz için böyle hücumlar yaptığımızı sanıyorlar.

Haydi diyelim ki biz o zatı şerife o menhus hadiseden dolayı kızgınız da öyle söylüyoruz. Peki ya o hadise ile şahsen ilgili olmayanların ithamları?

İşte bir kıta:

Sen, demek Türkçüsün? Öyleyse neden Türkçüleri

En (?) bir komünist uğruna attın hapse?

O nutuk neydi? O ev basma, o işkence nedir?

Türkü Allah korusun, Türkçülüğün böyle ise!

Bu kıta bizim değildir. Bu kıtanın sahibi Halk Partisi'nin eski Zonguldak milletvekili, 1950 seçimlerine takaddüm eden günlerde Zonguldak'ta yer yer dolaşarak Halk Partisi ve onun şefini göklere çıkaran ve parti toplantılarında kim bilir o meşhur şefi ne kadar çok alkışlamış olan Orhan Seyfi Orhon'dur."

Orkun'dan Sesler'de yalnızca siyasi meseleler değil, kültürel olaylar da ele alınmıştır. Yeni çıkan yayınları takip eden Orkun, dumanı üstünde bir antoloji odağında Bedri Rahmi Eyüboğlu'nu eleştirir:

"Bir delikanlı bir antoloji çıkarmış. Bunda bir eski, bir de yeni şairlerden şiir örnekleri varmış. Bu antolojiden bahseden İstanbul'un milliyetçilik düşmanı gazetelerinden birisi (soyadına göre evlilikle ilgili) bir yazarı, Bedri RAHMİ Eyüboğlu adlı birisinin kitapta bulunan bir şiirini gazetesinin sayfalarına aynen geçirmiş. Şiir(!) şu:

PARAM PARÇA

Ağaç bütün
 Meyve bütün
 Işık bütün
 Benim dünyam parça parça
 Bir büyük ayna kırılmış
 Kırılıp yere dökülmüş
 Kâinat içine düşmüş
 Düşmüş ama param parça
 Yaprak yaprak yapıştırdım
 Diyar diyar dolaştırdım
 Bir alevdir tutuşturdum
 Yandım ama param parça

Bu Eyüboğlu adı bize pek yabancı gelmedi. Bir vakitler piyasayı kaplamış olan moskofçu dergilerde ismini çok görürdük! Buna göre onun dünyasının hangi dünya olacağı mevzuu üzerinde fazla düşünmeye lüzum var mı?

Zaten paramparça olan dünyasını yaprak yaprak yapıştırmış ve diyar diyar dolaştırmış imiş... Bu sözler bu param parça dünyayı bize daha iyi öğretiyor. Bu dünyanın rengini de "bir alevdir tutuşturdum!" satırı ile öğrendikten sonra artık büyük şairin dünyasının içine girmiş oluyoruz.

Büyük şaire aferin! Fakat onu gazetesinde reklam eden evliyalıkla ilgili gazeteciye daha kocaman hem de yaldızlı aferin!..”⁴

⁴ Orkun, 15 Haziran 1951, S: 37, s: 9

Bir başka yazı da Cevat Fehmi'nin bir oyunuyla ilgilidir:

*“İstanbul'da geçenlerde Cevat Fehmi Başkut adına CHP'li bir tiyatro yazarı “Reyimi Sana Veriyorum” adlı bir tiyatro eseri yazmıştı. Konusu ve gayesi bütün demokrasi, rey verme ve partcilik işlerini çirkin ve iğrenç göstermek, halka bu işlerden hiçbir fayda gelmeyeceğini, bunlarla uğraşmanın çıkar yol olmadığını telkin etmek. (Gayenin doğrudan doğruya CHP'nin yararına olduğu muhakkak, zira halk bir kere siyasetten elini çekti mi saha gitgide baştakilere sokulma ve yamanma sanatının kıdemli marifetlerine kılacak, onların kimler olduğu da malum.) Bu oyunun oynanmasına İstanbul Şehir Tiyatrosu müdürü müsaade etmemiş. Bunun üzerine Cevat Fehmi “gazeteci” vesairesinden (%90'ı komünistler, komünist temayüller ve CHP'liler olan) bir heyet davet etmiş ve bu davetliler oyunu dinleyip oynanmasına hiçbir hukukî mahzur görmemişler. Arkasından Vali Fahrettin Kerim hemen ferman eylemiş ki oyun oynansın.”*⁵

*

Orkun'dan Sesler, 1950'li yılların hareketli geçen siyasi, iktisadi ve kültürel havası içinde, içerik yelpazesinin genişliği bakımından çağının bir sesi ve aynası konumundadır. Bu iki unsur *Orkun*'da muhalif ve yapıcı bir tutumla belirir.

Orkun mecmuasında, Nejdet Sançar'ın kaleme aldığı *Orkun'dan Sesler* adlı bölümü bir araya getirdiğimiz çalışmamız, dönemi çeşitli yön-

⁵ *Orkun*, 5 Ocak 1951, S: 14, s: 8-9

leriyle anlamak ve ele almak adına birincil kaynak hüviyetindedir. *Orkun'dan Sesler*, dönemin şartlarına göre Türkçü mücadele içinde önemli bir yerde konumlanır. Bu mücadeleyi yarım asır sonra tekrar gündeme getirmek ve aynı heyecanı sürdürmek, Türkçülük vazifesi adına önemli bir hareket teşkil etmektedir.

Orkun'dan Sesler'i yayına hazırlarken dergideki ilgili sayfanın ilk yazısının başlığına dipnot vererek künye bilgisini belirttik. İki künye bilgisi arasındaki yazılar üstteki künyeye ait metinlerdir.

Çalışmanın tamamlanma sürecindeki destek ve dikkatlerinden dolayı Serkan AKGÖZ büyüğüme ve Bozkurt Yayınları'na teşekkürlerimi sunuyorum.

Orkun'dan Sesler'in, Cumhuriyet'in yüzüncü yılını aştığımız bu dönemde, 1944 ruhunu içinde barındıran tüm Türkçüler adına kutlu olmasını temenni ediyorum.

Eren KOÇDEMİR

Ankara, Ekim 2025

Orkun'dan Sesler

SIFIRZADELER¹

Hasan Âli'nin Avrupa'da tahsilde (!) bulunan iki çocuğunun Fransa'daki kızıl hareketlere karışmış oldukları haberi malûm. Maarifin eski muhteşem bakanını sevmeyenler bu haberi okudukları zaman belki de “kenarına bak bezini al, anasına bak kızını al!..” demişlerdir. Ama Dil ve Tarih – Coğrafya Fakültesi profesörlerinden çoğunun da durumu Tevfik Fikret – Halûk misali ile izaha kalkışmak istedikleri muhakkaktır. Acaba hangi taraf haklı dersiniz? Türkiye'deki muhteşem “naçiz sıfır” ı tutanlar mı yoksa Paris'teki iki küçük sıfıra hücum edenler mi?

Adnan Cemil'den Adnan Cemgil'e

Eski Milli Türk Talebe Birliği, “Birlik” adlı aylık bir dergi çıkarırdı. Bu derginin 2 Temmuz 1933'te çıkan ilk sayısında “Harp Düşmanlığı” başlıklı bir yazı vardır. Aliye Esat adlı bir hanımın bir ankete verdiği cevapta harp aleyhtarı sözler sarf etmesi üzerine kaleme alınmış bir yazı... Yazının altındaki imza Adnan Cemil'dir. “Bütün dünyanın kurt olmakta devam ettiği bir asırda koyun olmaya tahammül edemeyen!” Adnan Cemil; “çocuklarımızı sulh ninnileriyle büyütmeliyiz” tarzında bir şeyler söyleyen bu hanıma kafa tutarak Türk analarının çocuklarına vereceği öğüdün sulh ninnileri değil, şunlar icap ettiğini yazıyor:

“Yurdun dört köşesi dost görünen fakat fırsat gözleyenlerle çevrilidir. Bu yurdu sana bırakanlar onun için öldüler. Sen de Türk vatanını yaşatmak için icap ederse öl ve öldür. Ölmeye ve öldürmeye hazırlan...”

Şimdi bir savaşperverliğin derecesi yukarıdaki satırlarla apaçık görü-

¹ *Orkun*, 6 Ekim 1950, S: 1, s:7

len Adnan Cemil'i bir de bir vakitler Türk fikir piyasasını kaplayan solak dergilerde Türk milliyetçiliği ve milliyetçileri aleyhine birçok yazılar yazdıktan sonra son günlerde bazı yoldaşlarıyla Barışseverler Derneği diye bir cemiyet kurup bu yüzden hapishaneyi boylayan Adnan Cemil'i düşünün...

Bu yüzden seksen derecelik değişikliğin sebebi mi diyeceksiniz? O halde savaşsever Adnan Cemil'in adının alt tarafına sokulmuş Rus hıyarı büyüklüğündeki "g" ye dikkat ediniz...

ACABA?

14 Mayıs seçiminin, diktatörlük rejiminin yıkılmasıyla sona ermesi üzerine resmî dairelerde bir resim kaldırma ameliyesi yapılmıştı. Bundan bir müddet önce de Tophanedeki yeni yolcu salonunun deniz cephesine çakılmış olan "bu eser Türkiye Cumhuriyeti'nin ikinci Reisi-cumhuru İsmet İnönü devrinde yapılmıştır" tarzında bir cümleyi ihtiva eden mermer levha yerinden söküldü?

Bağdat'tan geri döndürülen bu yanlış hesaplar karşısında insan bir "acaba?" demekten kendisini alamıyor.

Evet, acaba?

Bekleyelim... Öteki yanlış hesapların da Bağdatlardan, Basralardan geri döndükleri günleri göreceğiz.

BÜYÜK ADAM

Büyük adam kimdir? Buna herkes bir türlü cevap verebilir. Kimi savaş yerlerinde kahramanlık gösteren bir yiğidi, kimi bestelerinin nağmeleriyle asırlar ötesinden gönülleri büyüleyen bir bestekârı, kimisi de

keşifleriyle insanlığa geniş ufuklar açan bir dehayı büyük adam diye gösterebilir. Bunlar belki bazıı, belki hepsi büyük adamdır. Yalnız şu muhakkaktır ki büyük adam ancak öldükten ve ölümü üzerinden yıllar geçtikten sonra büyüklüğü kabul edilip heykeli dikilen adamdır.

Misal mi? İşte koca Fatih... Dünyadan göçtüğünde beş asır kadar sonra heykeli dikilecek olan o büyük kahraman, o büyük devlet adamı, o büyük asker...

OKÇUOĞLU

ÇANKAYADA'Kİ LABORATUVAR²

Bir müddet önce gazetelerde şöyle bir haber çıktı: Türkiye'nin meşru devlet reisi sayın Celâl Bayar, Çankaya'daki fizik – kimya laboratuvarını Burdur Lisesine armağan etmiş...

Bu haber muhakkak ki Burdurluları çok sevindirmiştir. Buna maarif severlerin büyük bir memnunluk duydukları da muhakkaktır. Ve sözün kısası bu hareketin Türk halkının büyük bir çoğunluğu tarafından iyi karşılandığına hiç şüphe yoktur. Lâkin bu umumî memnunluk arasında düşünülmesi gereken bir nokta var: Ya 1954'te Halk Partisi iktidarı yeniden kazanır da devlet reisliğine geçerse, o zaman bu makama oturacak zat devlet meşgalelerinden arta kalan vakitlerde ne ile meşgul olur?

SIFIR VE “NAÇİZ SIFIR”

Hasan Âli Yücel'in “Sıfır” lâkabı ve bu lâkabın nereden çıktığı cümle malûmdur. Esbak bakanın Kenan Öner davasında kendisini müdafaa

² *Orkun*, 13 Ekim 1950, S: 2, s: 8-9

ederken bu sıfırlık meselesine de temas edip kendisine “Naçiz Sıfır” unvanını verdiği de şüphesiz hatırlardadır. Şimdi üstadın İstanbul gazetelerinden birisinde (1950 Eylül’ünde) çıkan bir yazısında şu satırları lütfen okuyun:

“İnsan zaman içinde yaşar... Canlılar zincirinde gerilere doğru gittikçe zaman duygusu azalır. Sıfır olduğu vakit ‘cansız’ ı bulmuş oluruz.” “Tek hücreli ‘canlı’ nın hafızası sıfırın biraz üstündedir.”

Bunlara ne buyrulur?

KAYIP ARANIYOR

Vaktiyle hürriyetin üzerine şal örtmeye kalkan Nihat Erim, *Ulus*’ta çıkan “Tehlikeli Propagandalar” başlıklı yazısında son zamanlarda Halk Partisiyle partinin şefine yöneltilmekte olan bazı hücumlara temas ettikten sonra sözü üniversiteli gençlerin neşrettiği *Mücadele* dergisine getiriyor ve bu derginin millî şefi itham eden bir yazısından dolayı gençleri:

“Millî kıymetleri kolaylıkla lekelemekten çekinmeyen insanların yurtseverliği sahtedir.”

Cümlesiyle hırpalamak istiyor.

Çok doğru, millî kıymetleri lekelemeye kalkanlar yurtsever değil, hatta insan bile sayılamaz. Fakat kuzum bu millî kıymetler nerede?

OKÇUOĞLU

CUMHURİYET BAYRAMIMIZ³

Bulgaristan'dan gelen göçmenlerin ne yiyip ne içtiklerini merak edelimiz var mı? Öğrenelim: Onlara yalnız birkaç zeytin tanesi ile kuru ekmek veriliyor. O kadar. Acaba birçok fertleri en geniş bir lüks ve israf içinde yaşayan bu cemiyet bu derece mi fakir? Hiç olmazsa arada, bir tas mercimek çorbası veya fasulye vermeye hiç mi imkân yok diye düşünmeyelim. Bunlar fazla karışık mevzular olduğundan deşmeyelim.

Ancak bir yandan da 29 Ekim'de Cumhuriyet balosuna hazırlanıldığına dair haberler gelmektedir. Bu yıl belki yüz binlere varacak soydaşlarımızın büyük bir sefalet içinde bulunacaklarını göz önüne alarak Cumhuriyet balosundan vazgeçilse iyi olur. Malûm ya, Cumhuriyet balolarının masrafı millet kesesinden ödenir ve o gün memleketin her tarafında yapıldığından masrafının tutarı milyon lira rakamını çok aşar. Unutmayalım ki CHP iktidarı bile geçen yıl zelzele felâketi olduğu için Cumhuriyet Bayramı'nı yapmaktan çekinmiş, yapmamıştır.

Millî ve ahlâkî hiçbir değer taşımayan, bediî bakımdan da sadece bir maskaralık mahşeri olan bu baloların biri bile eksilse kârdır. Kaldı ki 29 Ekim'de Cumhuriyeti kutlamanın manasızlığını da şimdi açıkça anlamamak ve söylememek için hiçbir sebep yoktur. 29 Ekim 1923'te bize neler geldi, bunun münakaşası belki uzun sürer ama hakikî manada bir Cumhuriyet'in asla gelmemiş olduğu muhakkak. Şu hâlde eğer mutlaka 29 Ekim'de bir bayram yapmak gerekiyorsa ona "Cumhuriyet Bayramı"ndan başka bir ad vermek ve eğer mutlaka bir Cumhuriyet Bayramı kutlamak isteniyorsa o bayrama başka bir tarih, mesela 23 Nisan veya 14 Mayıs'ı seçmek dürüstlük ve samimiyet icabıdır.

³ *Orkun*, 20 Ekim 1950, S: 3, s: 8-9

İŞİN HAKKINI ARARSAK

Zuhuri Danışman adında yeni bir milletvekili, ortaokullar için yazdığı tarihten Bay İsmet İnönü'nün adını çıkardı diye adı çıkanın adamları bir kızılca kıyamettir kopardılar. Halbuki Zuhuri 'ye teşekkür etmeleri gerekirdi. Zira İnönü'nün bir tarih kitabında hakkını vermek icap ederse onun İstiklâl Harbi'nde kumandanlığından ve Lozan'da murahaslarından sonra sıra yaptırdığı sahte seçimlere, Türkleri, Cemile (!) olsun diye Ruslar öldürmek istedikçe tutup tutup hudutta onlara teslim ettirmesine, işkencelerin türlü türlüüne, Türk milliyetçiliğine açıkça sövmüş olmasına, bunca yıldan sonra bile kılıfını delip fırlayan minare boyu suistimallere gelir. Haydi teşekkür etsinler Zuhuri'ye. Yine İnönü'ye hakikatleri tahrif yoluna sapmadan yapılabilecek en büyük iltiması yapmış da onu tarihten tamamen çıkarmış.

Bir de meselâ Sultan İbrahim'e yaptığına bakın! Tutup onun bir mektubunu olduğu gibi almış. Bunda Sultan İbrahim vezir ne diyor ki: "Bire karpuz kafalı... Orada olan kıymetli eşyayı tamamen getiresin. Ve illâ derini yüzüp içine saman doldurmam mukarrerdir, böylece bilesin." Ya tarihçinin aklına esip de bir de İnönü'nün 19 Mayıs 1944 nutkundan bir parça alıp bunun yanına koyaydı?

YENİ VATANDAŞLARIMIZ

İçimizi yiyen bir dert halinde Bulgaristan'dan gelecek göçmenlerin yurda kabulünün gecikmesi ve burada ihmalleri mevzuu var. Acaba diyoruz içimizden, memleket nüfuz bakımından bir dolmuş taşmışlık halinde midir? Her şeyin hakkını vermek lâzımsa, bu bir ihtimaldir. Hatta yurdun kaynakları çok daha fazla nüfusu besleyebilecekken, birdenbire çok göçmen gelmesiyle bir yıllık, beş yıllık gibi bir müddet için geçici

bir dolmuş taşmışlık da olabilir.

Ancak bir yandan millettaşlarımızı sefalet içinde dışarıda bırakırken, bir yandan da az sayıda bile olsa yabancılar milletimizin içine alınırsa artık dolmuşluk iddiası her şeyi izah edebilecek bir mazeret olmaktan çıkar. Nasıl ki meselâ fakirliğinden yana yakıla şikâyet eden ve borcunu ödemeyen bir adam tutup sigarasını bir 10 liralık ile yakarsa artık fakirlik sebebi her şeyi tamamen izah edemez.

İmdi, Resmî Gazetede, mevzuat icabı, bakanlar kurulunca Türkiye vatandaşlığına kabul olunan kimselerin adları neşrolunur. Geçen bir iki ay içinde Resmî Gazeteleri karıştırıp gözüme ilişen birkaç adı kaydettim. Buyurun: Çek Josef Vitalis, Çek Analis Vitalis, İtalyan Dante Faveryo, Arnavut Sotiri Konomi, Arnavut Yorgi Konomi, Bulgar Ozlel oğlu Behor Peres, Bulgar Elyak'ın kızı Roza Perres, Josef kızı Lea Levi...

Tam bu yazıyı yazarken iki Resmî Gazete daha geldi. (11 ve 12 Ekim günü) Onlardaki çiçeği burnunda yeni vatandaşlarımız listesini olduğu gibi hiçbir değiştirme ve çıkarma yapmadan aşağıya alıyorum:

Yunan- Yorgi oğlu Nikolas Gramatigos

Yugoslav – Djuru oğlu Blaza Radomen ile eşi Milo, kızı Mariya

Bulgar- Popof, kızı Melika. (Münevver batıya gider.)

Polonya- Ludvik kızı Elvina Godmirska

Rus – Pavli kızı Marya (Meryem Garip)

İran – Bugher oğlu Ali Bakıroğlu ile eşi Sirno, kızı Maria

Litvanya – Aleksandr oğlu Mark Çernyak

Yugoslav – Yuda oğlu Jozef Bahar ile eşi İsak, kızı Viktorya Bahar ve kızları Sarin Bahar

TANRI TRK KORUSUN

Şehir meclisleri seçimi dolayısıyla İsmet İnönü radyoda bir propaganda demeci verdi ve demokrat hükûmetin iki mühim mesele ile karşı karşıya bulunduğunu bildirdi. Bu iki mühim meseleden biri bütçe işi, biri de göçmenler davası imiş.

Acaba kendisi yine başta olsa bu iki davayı nasıl hallederdi? O bunu açıklamadı. Fakat biz İsmet İnönü'nün geçmişine bakarak bu soruları cevaplandırılım.

Bütçe açığı milyonları aştığı ve küçük tasarrufların bunun hakkından gelmek kabil olmadığı için o derhal Savarona'yı ve Sarı Treni yine şahsına tahsis eder ve Çankaya kendisine uğursuz geldiği için başka bir yere, meselâ babalarının çıktığı Siirt vilâyetine veya dedelerinin zuhur ettiği Hakkâri vilâyetine yeni bir saray yaptırarak bir zamanlar Yalova ve Dolmabahçe'den de idare olunabildiğini pek güzel denediği memleketi oradan idareye taşlar ve belki de bütçeye fazla yük olmayacağı için bu saraya bir fizik veya kimya laboratuvarı yerine bir viyolonsel salonu ekleterek dünyanın her tarafından en iyi viyolonselleri getirtirdi ve herhalde mühim siyasî yorgunluklarından sonra bu salonda İsmet İnönü çalar, Hasan Âli de teganni ederdi.

Göçmen davasına gelince, elbette bunu da büyük bir ustalıkla idare eder fakat hiç şüphesiz, ilk önce vizesiz gelen çingeneleri kabul ederek en iyi yerlere yerleştirmekle eşsiz bir insaniyetçi olduğunu bütün dünyaya kabul ettirir, ancak ırkçılık yapmış olmamak için Bulgaristan'dan gelen Türkleri geri çevirmekte tereddüt etmezdi. Bu suretle de sevgili

dostu Rusya'nın gözüne girmek ve Turancılığın tehlikelerinden sakınmak gibi büyük bir dirayet ve kiyaset göstermiş olurdu.

MUKAYESE⁴

Kızıkların pençesindeki doğu Almanya'da son günlerde bir seçim yapıldı. Bu seçim hakkında gazetelerde çıkan haberlere göre ortada tek liste varmış. Listedeki adaylar hep komünist imiş. Ortada muhalefet yokmuş ve neticede ezici (!) bir ekseriyetle komünistler kazanmış!..

Bu haberler, ister istemez bir vakitler Türkiye'de yapılan seçim(!)leri hatırlatıyor:

Doğu Almanya'daki seçimde tek liste varmış! Bizde de öyle değil mi idi?

Doğu Almanya'daki adaylar hep komünist imiş! Bizde de hep Halk Partili değil mi idi?

Doğu Almanya'da muhalefet yokmuş! Bizde var mıydı?

Doğu Almanya da komünistler ezici (!) bir ekseriyetle kazanmışlar! Bizde de ittifakla seçilmezler mi idi?

Bu kadar tıpa tıp benzerlik karşısında söylenecek başka söz mü kalıyor?

DAVETİYE

Gazetelerde bir haber: Ruslar, Türk ve İran sınırlarına asker yığıyorlarmış! Bu asker yığma haberini son yıllarda çok okuduk, çok işittik.

⁴ *Orkun*, 3 Kasım 1950, S: 5, s: 8-9

Bu seferki de onlardan biri... Ne diyelim. Şimdilik:

*Buyursunlar bizim için savaş düğündür,
Din Arap'ın, zulüm Rus'un, harp Türklüğündür!
Demekten başka bir sözümüz yok...*

YALMAN'IN YENİ VAZİFESİ

Vatan başyazarı Ahmet Emin, yaza yaza, yazdıra yazdıra nihayet “Türkçeyi en iyi kullanan”, “büyük şair!”, büyük vatansever!”, Nazım Hikmet'i hapisten kurtardı. Allah razı olsun. Vatan bu yüzden kendisine minnettardır!

Ama iş bitmiş değildir. Af kanunu ile katillerden temizlenen hanelere son zamanlarda bazı büyük (!) kahramanlar tıklmış bulunuyor. Bunlar arasında büyük felsefeci Adnan Cemgil ile büyük içtemiyatçı Behice Boran'ı hemen hatırlamak mümkün mü? Biz gözümüzü kapar ve kalıbımızı basarız ki Nazım Hikmet ne kadar vatanperver ise bunlar da o kadar vatanperverdirler. Bay Yalman vatanperver şairden esirgemediği himmeti vatanperver filozof ile vatanperver sosyologdan nasıl esirgeyebilir? Üstadı ve çömezlerini büyük vazifeye davet ediyoruz:

Kalkın ey ehl-i Vatan!..

Not: Bu fıkrada kullanılan vatan kelimelerinin hepsi maddi değeri on kuruş olan Vatana aittir. Herhangi bir yanlışlığa meydan kalmaması için ilân olunur!..

ŞEREF MESELESİ

Bir belediye reisi, Bay İsmet İnönü'nün resmini belediye binasının ayak diremiş durmuş ve sonunda reisliğinden olmuş!. Bu sabık reisteki